

จงเป็นผู้เมตตากรุณาดังที่พระบิดาของท่านทรงพระเมตตากรุณา

เพื่อคริสตชนจะได้อุทิศตนเป็นผู้มีเมตตาต่อผู้อื่นดังที่พระบิดาเจ้าทรงมีพระเมตตาต่อเรา (เทียบ ลก 6:36; MV 13)

นักบุญเทเรซาแห่งกลักตตา หรือ คุณแม่เทเรซา เกิดวันที่ 26 สิงหาคม ค.ศ. 1910 ท่านได้รับศีลล้างบาป ณ วัดดวงพระหฤทัยศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า ที่เมืองสกอปเจเมืองหลวงของสาธารณรัฐอัลบาเนียแห่งมาเซโดเนีย ในวันที่ 27 สิงหาคม ค.ศ. 1910 และได้รับนามว่า กอนซา หรือ อักแนส ท่านเป็นลูกคนที่สามและคนสุดท้าย มีพี่สาวคนโตชื่ออาก้า พี่ชายชื่อลาซาร์ ท่านสูญเสียคุณพ่อซึ่งเป็นเสาหลักของครอบครัวเมื่ออายุเพียง 9 ขวบ ท่านอยู่กับคุณแม่ซึ่งเป็นคริสตชนใจศรัทธา พี่ชายของท่านได้กล่าวถึงชีวิตด้านศาสนาของแม่และพี่สาวน้องสาวของท่านว่า "เรามีบ้านอยู่ใกล้วัดดวงพระหฤทัยศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า บางครั้งดูเหมือนว่าคุณแม่และพี่สาวน้องสาวของพวกเราจะอยู่ในวัดพอๆ กับอยู่ที่บ้านทีเดียว ... คุณแม่ไม่เคยปล่อยให้คนจนที่มาเกาะประตูบ้านของเราต้องกลับไปมือเปล่าเลย คุณแม่มักจะพูดเสมอว่า จำไว้ล่ะว่า แม้มันเหล่านั้นจะไม่ใช่ญาติพี่น้องของเรา แม้ว่าเขาจะยากจนก็ตาม เขาก็เป็นพี่น้องของเราด้วย"

คุณแม่เทเรซาขอสมัครเข้าคณะซิสเตอร์แม่พระแห่งลอเร็ตโต ท่านประทับใจการทำงานธรรมทูตของซิสเตอร์คณะนี้ ท่านถูกส่งมาที่ประเทศอินเดีย และได้ปฏิญาณตัวครั้งแรกเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ. 1931 และเปลี่ยนชื่อนักบุญองค์อุปถัมภ์จากนักบุญอักแนสเป็นนักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู หลังจากปฏิญาณตนชั่วคราวแล้ว ท่านก็มาอยู่ที่กลักตตา และได้ปฏิบัติหน้าที่ครูที่โรงเรียนเซนต์แมรี ท่านถวายคำปฏิญาณตนตลอดชีพเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ. 1937

วันที่ 10 กันยายน ค.ศ. 1946 ขณะที่ท่านกำลังเดินทางโดยรถไฟจากกลักตตาไปดาร์จีลิง ท่านรู้สึกว่าได้รับกระแสเรียกใหม่ให้ออกจากอารามและอุทิศตนช่วยเหลือคนยากจนโดยไปใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเขาเพื่อจะทำเช่นนั้นท่านต้องได้รับอนุญาตจากทางกรุงโรม หลังจากมีการตกลงเรียบร้อยแล้วในคณะของท่าน ที่สุดท่านก็ได้รับอนุญาตให้เจริญชีวิตเป็นซิสเตอร์นอกรอารามได้ ท่านออกจาก

อารามเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม ค.ศ. 1948 หลังจากเปลี่ยนชุดนักบวชซิสเตอร์แม่พระแห่งลอเร็ตโตแล้ว ท่านสวมชุดสำหรับศิษยา ซึ่งก็ดูเหมือนๆ กับพวกผู้หญิงยากจนที่สุดในอินเดียสวมใส่อยู่ สำหรับนั้นมีแถบสีฟ้าเป็นสัญลักษณ์ถึงความปรารถนาของคุณแม่เทเรซาที่อยากเลียนแบบพระแม่มารีย์ มีสตรีกลุ่มหนึ่งได้สมัครใจมาดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของท่าน ต่อมาในวันที่ 7 ตุลาคม ค.ศ. 1950 ทางสันตะสำนักได้รับรองคณะนักบวชธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม โดยคุณแม่เทเรซาเป็นอธิการคนแรกของคณะ

คุณแม่เทเรซาได้รับใช้พระเยซูเจ้าในบรรดาคณยากจน โดยทำงานเมตตาธรรมทั้งฝ่ายกายและฝ่ายจิตมากมาย เช่น ในปี ค.ศ. 1952 คุณแม่เทเรซา ได้ก่อตั้งบ้านสำหรับผู้ยากจนและใกล้จะสิ้นชีวิตด้วยโรคต่างๆ เพื่อพวกเขาจะได้มีชีวิตในช่วงท้ายสุดที่เหลืออย่างอบอุ่นและสงบอีก 3 ปีต่อมา ผู้มีจิตศรัทธาได้มอบบ้านหลังหนึ่งให้คณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม ทางคณะ(โดยข้อเสนอของคุณแม่เทเรซา) จึงใช้บ้านหลังนี้เพื่อดูแลเด็กกำพร้า ปี ค.ศ. 1957 คุณแม่เทเรซาเห็นว่าคนเป็นโรคเรื้อนได้รับความทรมาณทางจิตใจจากความเจ็บป่วยของตนและจากสังคมที่รังเกียจพวกเขา ดังนั้นท่านจึงเริ่มลงพื้นที่พร้อมหน่วยรถพยาบาลเคลื่อนที่เพื่อออกรักษาผู้ป่วยโรคเรื้อน ปี ค.ศ. 1965 คุณแม่เทเรซาได้รับมอบที่ดินจากผู้ว่าการรัฐเบงกอลตะวันตกที่ได้ให้คุณแม่เทเรซาืมเพื่อใช้เป็นสถานสงเคราะห์แก่ผู้ป่วยโรคเรื้อน ส่วนเงินที่จะสร้างอาคารรักษาผู้ป่วยนั้น คุณแม่ได้ตกลงขายรถยนต์เปิดประทุนซึ่งพระสันตะปาปาเคยมอบให้โดยทำเป็นสลากการกุศลด้วยรายได้นี้ทำให้ **"หมู่บ้านสันติสุข"** สถานที่รักษาและพักฟื้นของผู้ป่วยโรคเรื้อนเกิดขึ้น และเปิดใช้อย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1968 โดยมีผู้ป่วยโรคเรื้อนเข้ารับการรักษากว่า 15,000 คน ท่านได้ทำกิจการแห่งความรักและความเมตตาอีกมากมาย รวมทั้งได้รับรางวัลต่างๆ และได้รับเชิญให้ไปเป็นวิทยากรบรรยายในหลายๆ ประเทศ ท่านจะเน้นย้ำให้ผู้ที่มาฟังท่านใส่ใจและรักพระเยซูเจ้าในบรรดาคณยากจน และรักพระองค์ในคนที่อยู่ใกล้ชิด โดยเฉพาะสมาชิกในครอบครัวของพวกเขา

ระหว่างปี ค.ศ. 1988-1989 คุณแม่เทเรซาป่วยเป็นโรคหัวใจ และต้องเข้าโรงพยาบาลถึง 2 ครั้ง ต่อมาแม้สุขภาพของท่านไม่สู้ดีนัก แต่ท่านก็ยังทำงานแห่งความเมตตาธรรมของพระเจ้าอย่างเต็มที่ คุณแม่เทเรซาได้คืนชีวิตของท่านแก่พระเจ้าอย่างสงบเมื่อวันที่ 5 กันยายน ค.ศ. 1997 เวลานั้นคณะนักบวชที่ท่านได้ตั้งขึ้นมีซิสเตอร์ จำนวน 3,842 คน ทำงานในบ้านสงเคราะห์ของคณะ 594 แห่ง ใน 120 ประเทศ

สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2 ได้ประกาศให้คุณแม่เทเรซาเป็น **"บุญราศีเทเรซาแห่งกัลกัตตา"** เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม ค.ศ. 2003 และ พระสันตะปาปาฟรังซิสได้ประกาศให้ท่านเป็น **"นักบุญเทเรซาแห่งกัลกัตตา"** เมื่อวันที่ 4 กันยายน ค.ศ. 2016

ท่านประทับใจและได้ข้อคิดอะไรจากเรื่องราวชีวิตของคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา

“จงเป็นผู้เมตตากรุณาตามที่พระบิดาของท่านทรงพระเมตตากรุณาเถิด อย่าตัดสินเขาแล้วพระเจ้าจะไม่ทรงตัดสินท่าน อย่ากล่าวโทษเขา แล้วพระเจ้าจะไม่ทรงกล่าวโทษท่าน จงให้อภัยเขาแล้วพระเจ้าจะทรงให้อภัยท่าน จงให้ แล้วพระเจ้าจะประทานแก่ท่าน ท่านจะได้รับเต็มอิ่มเต็มทะนานอัดแน่นจนล้น เพราะว่าท่านใช้ทะนานใดดวงให้เขา พระเจ้าก็จะทรงใช้ทะนานนั้นนั้นดวงตอบแทนให้ท่านด้วย” (ลก 6: 36-38)

คำ หรือวลี หรือประโยคใดจากพระวรสารนักบุญลูกาที่ท่านได้ฟังนี้สะกิดใจท่านมากที่สุด เพราะเหตุใด? พระเจ้ากำลังบอกอะไรท่านผ่านทางพระวาจาที่ท่านได้ฟังในวันนี้?

จากเรื่องราวของนักบุญเทเรซาแห่งกัลกัตตาและจากพระวาจาของพระเจ้าที่ท่านได้ฟังและไตร่ตรองท่านมีความตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตอย่างไรเพื่อจะได้อุทิศตนเป็นผู้มีเมตตาต่อผู้อื่นตามที่พระเจ้าทรงมีพระเมตตาต่อท่าน?

สมณโองการประกาศปีศักดิ์สิทธิ์พิเศษแห่งเมตตาธรรม

ความเมตตาเป็นรากฐานแห่งชีวิตของพระศาสนจักร พันธกิจอภิบาลทุกอย่างของพระศาสนจักร ต้องเด่นชัดในความนุ่มนวลอ่อนหวานที่ต้องปฏิบัติต่อผู้มีความเชื่อทุกคน การเทศน์สอนและการเป็นประจักษ์พยานต่อโลกจะขาดความเมตตาไม่ได้ ความน่าเชื่อถือของพระศาสนจักรอยู่ที่ว่าพระศาสนจักรแสดงออกถึงความรักที่เปี่ยมด้วยความเมตตาสงสารเช่นไร พระศาสนจักร “มีความปรารถนาไม่สิ้นสุดที่จะแสดงความเมตตา” บางทีเราอาจลืมไปนานแล้วว่าจำเป็นต้องแสดงออกและดำเนินชีวิตในหนทางแห่งความรักอย่างไร ในอีกมุมมองหนึ่งนั้น ความโน้มเอียงที่มุ่งแต่ความยุติธรรมเพียงอย่างเดียวทำให้เราลืมไปว่าเป็นแค่หนทางแรกเท่านั้น แม้เป็นขั้นตอนที่จำเป็นและขาดเสียมิได้ แต่ว่าพระศาสนจักรต้องก้าวไปไกลกว่านั้น โดยพยายามบรรลุเป้าหมายสูงส่งและสำคัญมากกว่า ในอีกมุมมองหนึ่ง เราต้องยอมรับว่าการปฏิบัติความเมตตามักขาดหายไปในวันฉาบฉวยส่วนใหญ่ ในบางกรณี ศัพท์คำนี้ดูเหมือนเลิกใช้กันแล้ว ทว่าหากขาดซึ่งการเป็นประจักษ์พยานต่อความเมตตาแล้ว ชีวิตก็จะไร้ประโยชน์ แห่งแล้งกันดารดุจทะเลทรายที่อ้างว้างเปล่าเปลี่ยว ถึงเวลาแล้วที่พระศาสนจักรต้องฟังคำเรียกร้องให้ปฏิบัติความเมตตาอีกครั้งหนึ่ง ถึงเวลาแล้วที่ต้องหันกลับไปปฏิบัติสิ่งพื้นฐานในชีวิต เราต้องเอาใจใส่ดูแลผู้ที่อ่อนแอและเอื้ออำนวยการคืนชนต่อผู้ของบรรดาพี่น้องชายหญิง ความเมตตาคือพลังที่ปลุกให้เราตื่นขึ้นดำเนินชีวิตใหม่ พร้อมกับการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อบรรลุไปยังอนาคตด้วยความหวัง (MV, 10)

พระศาสนจักรได้รับพันธกิจให้ประกาศพระเมตตาของพระเจ้า ซึ่งเปรียบประดุจหัวใจที่มีชีวิตของพระวรสาร ซึ่งจะต้องเข้าไปในชีวิตจิตใจของทุกคน เจ้าสาวของพระคริสตเจ้าต้องมีพฤติกรรมตามรูปแบบพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงก้าวออกไปหาทุกคนโดยไม่ยกเว้นผู้ใด สำหรับยุคปัจจุบัน เนื่องจากพระศาสนจักรได้รับหน้าที่ให้ประกาศพระวรสารแนวใหม่ จำเป็นต้องมีการประกาศเรื่องความเมตตาซ้ำแล้วซ้ำอีกด้วยความกระตือรือร้นใหม่ และมีกิจกรรมอภิบาลที่ต้องรื้อฟื้นขึ้นใหม่ เป็นความสำคัญยิ่งยวดสำหรับพระศาสนจักร และความน่าเชื่อถือแห่งคำสอนที่พระศาสนจักรเองดำเนินชีวิต โดยการเป็นพยานถึงพระเมตตา ภาษาและท่าทีของพระศาสนจักรต้องถ่ายทอดพระเมตตา เพื่อเป็นที่ประทับใจของทุกคนและสร้างแรงบันดาลใจแก่พวกเขาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพบหนทางนำไปสู่พระบิดา

ความจริงประการแรกของพระศาสนจักรคือความรักของพระคริสตเจ้า พระศาสนจักรต้องกระทำตนเป็นผู้รับใช้ความรักนี้ และส่งมอบให้ประชาชนทุกคน เป็นความรักที่ให้อภัยและแสดงตนเป็นของขวัญ ผลที่ตามมาคือ ที่ใดที่มีพระศาสนจักร พระเมตตาของพระบิดาต้องปรากฏขึ้นชัดเจน ในวัด ชุมชน สมาคม และคณะต่างๆ พุดต่างๆ คือทุกแห่งที่มีคริสตชน ทุกคนต้องได้พบบ่อน้ำพุ “โอเอซิสแห่งความเมตตา” (MV, 12)